

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 137.

Tiende Session.

38te Møde.

Torsdagen den 25de November Kl. 1.

(Fortfat.)

S. M. Petersen: Hvad Jernbanetaxterne angaaer, da er jeg fuldkommen enig i, at det kan meget bedre gaae an at forhøje Betalingen for Personer end for Varer. Jeg troer ikke, at Betalingen for Personer er saa høi, at man istedetfor Jernbanen vil foretrække at reise paa anden Maade; men med Hensyn til Varetransporten er det vel muligt, at Taxterne ere lidt højere, end de bør være. Det var imidlertid ikke nærmest dette, jeg vilde udtale; men jeg havde ventet en Udtalelse fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Kreds (Tscherning) — idet han i sin Tale om Banens Rentabilitet beklagede det ene Endepunkt — om et Punkt, der synes mig at ligge saa nær, den Forudsætning nemlig, at Banen bliver fortsat gjennem Fyen og Jylland og videre sydpaa og sætter de forskellige Dele af Landet i Forbindelse med hinanden. Jeg troer, at dette vil være det allerbedste Middel til at bevirke, at den sjællandske Bane bedre forrenter sig. Jeg havde troet, at den ærede Rigsdagsmand vilde have omtalt dette; men det skete ikke, og jeg skulde dog ikke troe, at Muligheden for, at dette skeer, skulde være saa forfrækkelig fjern. Vi have jo allerede en lille Lov, der bemyndiger Regjeringen i saa Henseende. Det er jo vel muligt, at det ikke for Diebliffet lader sig praktisere; men jeg har det Haab, at det ikke vil være saa ganstefjernt; og jeg skjønner heller ikke rettere, end

at naar Taleren er om Tilskud til den sjællandske Jernbane, turde det være en Trøst for os for Fremtiden, at vi kunde leve i det Haab, at, naar disse Jernbaner blive anlagte, vil Rentetilskuddet forholdsviis blive en god Deel mindre, end det for Diebliffet er.

Tscherning: Den ærede sidste Taler kan upaatvivleligt vente sig Meget af Regjeringens Kjærlighed til at kjøre paatvers, efterat han har seet disse Tverbaneprojecter for Jyllands Bedkommende; efter alt det er der ingen Drøm, man jo kan vente sig at ville komme frem som en Virkelighed, det indrømmer jeg; men hvad mig angaaer, da har jeg aldrig drømt med, heller ikke om en slyng Jernbane som Noget, der kunde rendere sig. At en slyng Jernbane skulde som slyng Jernbane kunne skaffe det allermindste Mere til den sjællandske Jernbane, tvivler jeg paa; jeg troer ikke, at et eneste Mennekte i Fyen giver sig til at reise til Sjælland, fordi der kommer en Jernbane fra Middelfart til Nyborg, naar han ellers ikke vilde det. De, som komme fra Faaborg, fra Svendborg og hele den Side af Fyen, kjøre dog ikke først til Jernbanen for at komme til Nyborg; det bliver saaledes kun en indskrænket Deel af Fyen, der vil benytte Jernbanen, og naar man deler Fyen og dets Befolkning i den østlige og vestlige Deel og holder sig til den sidste og calculerer de heldigste Chancer for saadanne Folk, som benytte Jernbanen, saa vil Indtagten for denne i Forhold til de dermed forbundne Udgifter forsvinde som en Draabe i Havet. Naar den ærede Rigsdagsmand mener, at man ved at faae en jydsk og en slesvigsk Jernbane kunde skaffe flere Reisende og mere